04/01/2019

Ο Αϊνστάιν υποστηρικτής ή επικριτής του αθεϊσμού;

/ Ορθόδοξες Προβολές

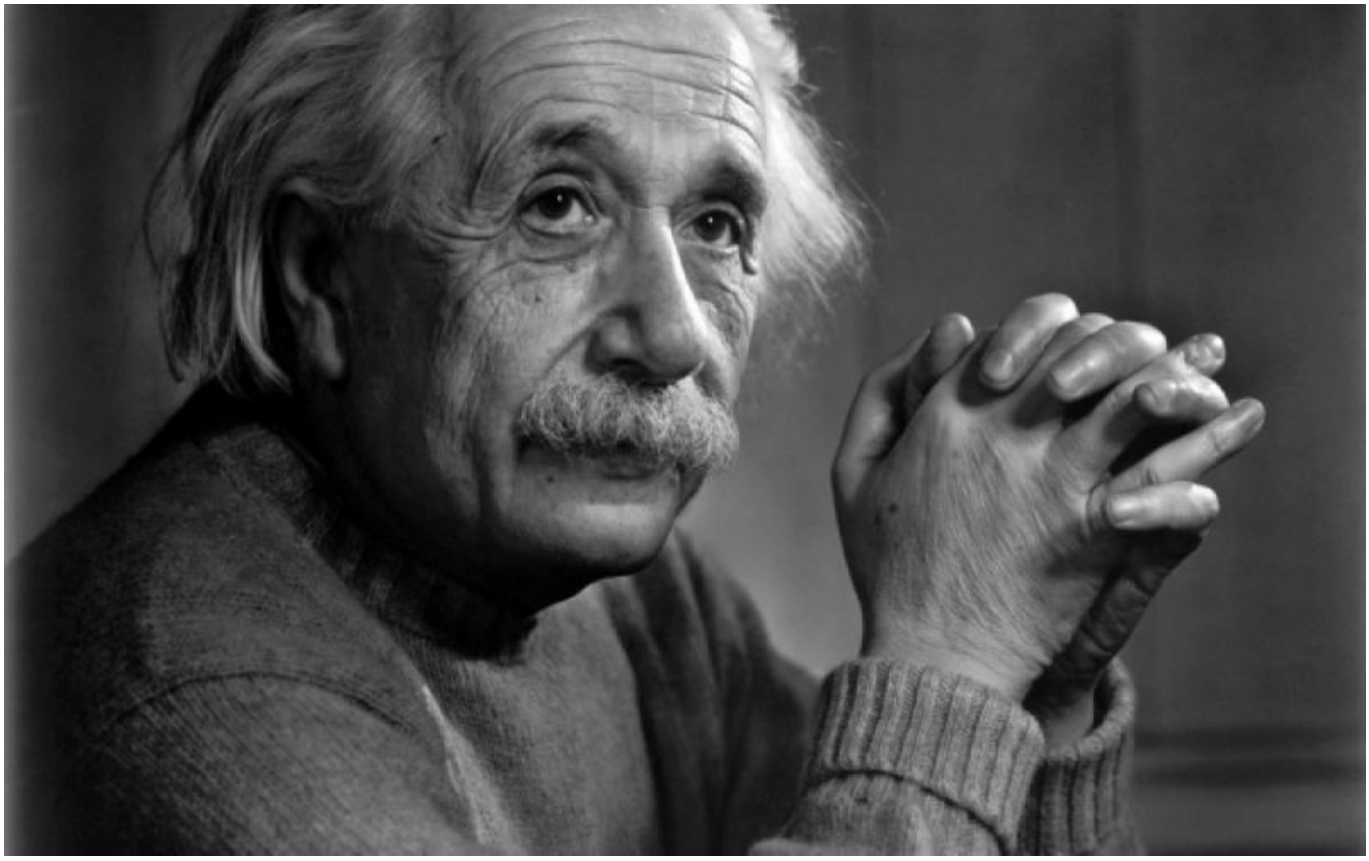

Το **Γραφείο επί των Αιρέσεων και Παραθρησκειών** της Ιεράς Μητροπόλεως Πειραιώς δημοσιεύει κείμενο υπό το θέμα **“Ο Αϊνστάιν υποστηρικτής ή επικριτής του αθεϊσμού;”** (3 Ιανουαρίου 2019), το οποίο και παραθέτουμε:

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΓΡΑΦΕΙΟ ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΙΡΕΣΕΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΑΡΑΘΡΗΣΚΕΙΩΝ

Εν Πειραιεί τη 3ηΙανουαρίου 2019

Ο ΑΪΝΣΤΑΪΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΗΣ Ή ΕΠΙΚΡΙΤΗΣ ΤΟΥ ΑΘΕΪΣΜΟΥ;

Όπως έχουμε κατ’ επανάληψη επισημάνει, η Εκκλησία του Χριστού από της ιδρύσεώς της μέχρι σήμερα,

επί 20 αιώνες και πλέον, πολεμήθηκε και πολεμείται με ένα πρωτοφανές μίσος και μανία από τα ποικίλα συστήματα της αθεΐας, είτε αυτά εμφανίστηκαν υπό την μορφή του Ευρωπαϊκού Διαφωτισμού, είτε του άθεου Ουμανισμού, είτε του Διαλεκτικού Υλισμού και Μαρξισμού, είτε υπό άλλες μορφές και προσωπεία, πίσω από τα οποία,βέβαια,κρύβεται ο εμπνευστής των, ο πατέρας του ψεύδους, ο διάβολος. Μεταξύ Χριστού και Αντιχρίστου, πίστεως και απιστίας, αληθείας και ψεύδους, φωτός και σκότους, διεξάγεται έναςαδιάλειπτος και τιτάνιος αγώνας,ο οποίος θα συνεχίζεται μέχρι συντελείας των αιώνων. Στον αγώνα αυτόν η απιστία και ο αθεϊσμόςανέκαθεν στρατολόγησε όλα τα μέσα που έχει στη διάθεσή του. Με ένα ιδιαίτερο τρόπο στράφηκε προς την επιστήμη, στην οποία αναζήτησε στηρίγματα, για να δικαιωθεί. Ένα δε από τα σπουδαιότερα επιχειρήματα τα οποία προέβαλε ήταν ότι η επιστήμη είναι ο μεγάλοςπολέμιος του Χριστιανισμού και ότι οι μεγάλοι επιστήμονες της ανθρωπότητος με τις επιστημονικές τους ανακαλύψεις έρχονται δήθεν σε αντίθεση με τη χριστιανική πίστη και καταρρίπτουν τον «μύθο περί του Χριστιανισμού».

Μέσα στα πλαίσια αυτής της προσπάθειας θα πρέπει να εντάξουμε ένα πρόσφατο δημοσίευμαστην εφημερίδα «Καθημερινή», (6-12-2018), με τίτλο: «Η Επιστολή του Θεού». Ο ορθότερος τίτλος θα ήταν κατά τη γνώμη μας «Η επιστολή του Αϊνστάιν περί του Θεού», διότι έτσι όπως διατυπώνεται,τη θέση του Θεού παίρνει ο επιστολογράφος, φυσικός επιστήμονας, ο οποίος ως «θεός», αποφαίνεται για την ύπαρξη, ή μη του Θεού, κάτι το οποίο είναι βλασφημία. Αλλά και ασέβεια προς το πρόσωπο του μεγάλου επιστήμονα, ο οποίος ποτέ δεν χρησιμοποίησε τέτοιες εκφράσεις στην επιστολή του και γενικά στο έργο του.

Σύμφωνα με το δημοσίευμα, «Το ποσόν των 2,89 εκατ. δολαρίων εξασφάλισε σε πλειστηριασμό του οίκου Christie’s επιστολή του Άλμπερτ Αϊνστάιν, στην οποία εκθέτει τις απόψεις του για τον Θεό. Η χειρόγραφη επιστολή, γνωστή ως ‘Επιστολή του Θεού’, έκτασης 1,5 σελίδας, συντάχθηκε το 1954 στα γερμανικά και είχε παραλήπτη τον Γερμανό φιλόσοφο ΈρικΓκούτκιντ. Θέμα της είναι οι σκέψεις του Αϊνστάιν για τον Θεό, τη Βίβλο και τον Ιουδαϊσμό». Στην επιστολή αυτή φέρεται να έγραψε ότι: «Η λέξη Θεός δεν είναι για μένα τίποτα παραπάνω από την έκφραση και το προϊόν της ανθρώπινης αδυναμίας. Η Βίβλος είναι μία συλλογή έντιμων, αλλά ακόμη πρωτόγονων μύθων, που παραμένουν αρκετά παιδαριώδεις».Ωστόσο σύμφωνα και πάλι με το δημοσίευμα:«Η φράση αυτή απομονώθηκε από την υπόλοιπη επιστολή, σε μία προσπάθεια να εμφανιστεί ο Αϊνστάιν ως άθεος. Ο Γερμανός φυσικός, όμως, είχε δηλώσει ότι δεν ήταν άθεος και ότι διαφωνούσε με τον χαρακτηρισμό του αυτόν».

Υπάρχουν πολλές μαρτυρίες, ότι ο Αϊνστάιν δεν υπήρξε άθεος, με την έννοια που δίδουν στη λέξη αυτή οι Μαρξιστές.

Το αντίθετο μάλιστα, χρησιμοποιούσε συχνά στις δημόσιες ομιλίες του τη λέξη Θεός. Υπάρχει μάλιστα και ένα ξεχωριστό περιστατικό της ζωής του, απότότε που ήταν φοιτητής, όπου αντέκρουσε σθεναρά και με επιχειρήματα την αθεΐα κάποιου καθηγητή του, ο οποίος, θέλοντας να περιπαίξει την πίστη στο Θεό, Τον παρουσίαζε ως «δημιουργό (και) του κακού». Ο Αϊνστάιν του απάντησε: «Το κακό δεν υπάρχει, κύριε,ή τουλάχιστον δεν υπάρχει από μόνο του. Το κακό είναι απλά η απουσία του Θεού. Είναι ακριβώς όπως το σκοτάδι και το κρύο, μια λέξη που το άτομο έχει δημιουργήσει για να περιγράψει την απουσία Θεού. Ο Θεός δεν δημιούργησε το κακό. Το κακό είναι το αποτέλεσμα που συμβαίνει όταν το άτομο δεν έχει την αγάπη του Θεού παρούσα στην καρδιά του. Είναι όπως το κρύο που έρχεται, όταν δεν υπάρχει καμία θερμότητα, ή το σκοτάδι που έρχεται, όταν δεν υπάρχει κανένα φως»(https://www.sakketosaggelos.gr/Article/1181 /)! Επίσης έλεγε συχνά, προκειμένου να εκφράσει το θαύμα της παγκοσμίου αρμονίας και των αιωνίων νόμων, που συγκρατούν το σύμπανότι «Ο Θεός δεν παίζει ζάρια με το Σύμπαν»!Σώζεται επίσης μία ακόμη μαρτυρία γι' αυτόν στην οποία εκφράζεται γύρω από το θέμα της σχέσεωςμεταξύ επιστήμης και θρησκείας: «Ποτέ δεν βρήκα τίποτε στην επιστήμη μου, που να μπορώ να αντιτάξω στη θρησκεία», (Ph. Frank, «Einstein, savieetsontemps», παρά Ευδοκίμωφ, «Η πάλη με τον Θεόν», σελ. 37).

Σχετικά με το ερώτημα, τι είδους θρησκευτική πίστη είχε ο Αϊνστάιν, μας δίνει μια απάντηση ο συντάκτης του δημοσιεύματος: «Σύμφωνα με βιογραφία του Αϊνστάιν από το 1996, ο φυσικός ήταν βαθιά θρησκευόμενος μέχρι την ηλικία των 13 ετών, όταν 'εγκατέλειψε την πίστη του, νιώθοντας ότι είχε πέσει θύμα απάτης'. Ο φυσικός επέμενε ότι συνέχιζε να πιστεύει στον 'Θεό του Σπινόζα', αναφερόμενος στον Ολλανδό φιλόσοφο του 17ου αιώνα, ο Οποίος αποκαλύπτεται στη νομοτελειακή αρμονία του κόσμου και όχι σε έναν Θεό, που ασχολείται με τη μοίρα και τα δρώμενα της ανθρωπότητας». Σε άλλη στιγμή, ο Αϊνστάιν επέκρινε τους 'φανατικούς άθεους, των οποίων η μισαλλοδοξία είναι όμοια με εκείνη των φανατικών θρήσκων'. Ο Νικ.Σπένσερ, στέλεχος του χριστιανικού ινστιτούτου Theos είπε στην εφημερίδα Guardian: 'Ο Αϊνστάιν καταδικάζει και τις δύο πλευρές στην αντιπαράθεση αυτή. Η συμπαντική του πίστη και ο απόμακρος "θεϊστής" Θεός του δεν ταιριάζει στα λεγόμενα των ευσεβών, αλλά ούτε και των άθεων'».

Ο μεγάλος φυσικός επιστήμονας ασκεί επίσης δριμεία κριτική και στην ιουδαϊκή περί Θεού αντίληψη και γενικά την ιουδαϊκή θρησκεία, τη θρησκεία των πατέρων του: «Στην επιστολή, ο Εβραίος Αϊνστάιν εκφράζει την απογοήτευσή του με τον Ιουδαϊσμό. 'Για εμένα, η εβραϊκή θρησκεία, όπως και όλες οι άλλες, ενσαρκώνει τις πλέον παιδαριώδεις δεισιδαιμονίες. Ο εβραϊκός λαός, στον οποίο με χαρά ανήκω και με του οποίου τον τρόπο σκέψης σχετίζομαι, δεν έχει ξεχωριστές ιδιότητες από εκείνες όλων των άλλων λαών', γράφει ο Αϊνστάιν στην

επιστολή του». Νομίζουμε ότι δεν θα μπορούσε να υπάρξει ευστοχότερη κριτική του Ιουδαϊσμού, έτσι όπως αυτός κατάντησε στην μετά Χριστόν εποχή, από αυτή που ασκεί ο Αϊνστάιν. Είχε ακόμη την ικανότητα, αλλά και την τόλμη να αρνηθεί την άκρως λαθεμένη αντίληψη ότι ο εβραϊκός λαός δήθεν «έχει ξεχωριστές ιδιότητες από εκείνες όλων των άλλων λαών».Αναμφίβολα με αυτή του τη θέση, όχι απλά διαφοροποιήθηκε από την σιωνιστική ιδέα, αλλά και την αντέκρουσε! Γράφοντας ότι «η εβραϊκή θρησκεία, όπως και όλες οι άλλες, ενσαρκώνει τις πλέον παιδαριώδεις δεισιδαιμονίες»,θέλουμε να πιστεύουμε ότι δεν συμπεριλαμβάνει το θεόπνευστο βιβλίο της Παλαιάς Διαθήκης και επομένως δεν αγγίζει τη δική μας Ορθόδοξη πίστη, η οποία δεν έχει σχέση με τις πίστεις των θρησκειών του κόσμου. Διότι η αγία μας Εκκλησία, που ίδρυσε ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός, δεν είναι μια από τις πάμπολλες θρησκείες του κόσμου, στις οποίες θέλουν κάποιοι να την «τσουβαλιάσουν», δεν είναι καν θρησκεία.

Κλείνοντας,θα λέγαμε από την πλευρά μας,ότι θα ήταν υπερβολή αν περιμέναμε να έχει ο Αϊνστάιν την περί Θεού Ορθόδοξη χριστιανική πίστη, την οποία προφανώς δεν είχε την ευκαιρία να γνωρίσει ποτέ. Το μάλλον πιθανόν είναι ότι η περί Θεού αντίληψη του Αϊνστάιν είναι βαθύτατα επηρεασμένη από τον αιρετικό και παρεφθαρμένο Χριστιανισμό της Δύσεως. Δεν αποκλείεται η πίστη του για το Θεό να είχε και δεϊστικό υπόβαθρο, αλλά σίγουρα δεν υπήρξε αρνητής της υπάρξεως του Θεού, όπως τον θέλουν οι Μαρξιστές, ούτε υποστήριξε ποτέ ότι η επιστήμη αποδεικνύει δήθεν την ανυπαρξία του Θεού.

Πάντως, πέρα από το ερώτημα, πόσο άθεος, ή πόσο πιστός ήταν ο Αϊνστάιν και ποια ήταν η ποιότητα της πίστεώς του, εκείνο που αξίζει να επισημάνουμε εδώ, είναι ότι ο κορυφαίος αυτός φυσικός επιστήμονας με τις πρωτοποριακές έρευνές του πάνω στην θεωρία της Σχετικότητος, άνοιξε νέους ορίζοντες στις φυσικές επιστήμες, με τις οποίες επέφερε καίριο πλήγμα στον μέχρι τότε ακλόνητο, νόμο της αιτιότητος. Όπως εύστοχα επισημαίνει ο διακεκριμένος ερευνητής και θεολόγος αείμνηστος κυρός Νικόλαος Βασιλειάδης: «Ο νόμος της αιτιότητος, τον οποίον η άρνησις, [οι άθεοι Μαρξιστές], είχε περί πολλού, υφίστατο καίριον πλήγμα. Αντικαθίστατο από την αρχή της αβεβαιότητος. Οι άθεοι Μαρξισταί ανησύχησαν. Αι απόψεις αυταί, είπαν, ενθαρρύνουντον...ιδεαλισμόν μεταξύ των φυσικών επιστημόνων. Διά τούτο η Ρωσική Ακαδημία των Επιστημών απέρριψε, όπως αναφέραμεν ανωτέρω, την θεωρίαν της Σχετικότητος, όπως επίσης και την θεωρίαν των κβάντα και τας θεωρίας των Μπόρ και Χάϊζενμπεργκ, τους οποίους εχαρακτήρισεν ως... ‘σκοταδιστές, εχθρούς της μαθήσεως και της επιστήμης, ή μεταφυσικούς μπουρζουαζίας’». («Η Χριστιανική Πίστις στον Αιώνα της Επιστήμης», Εκδ. Αδελφότης Θεολόγων ο Σωτήρ, Αθήναι, Ιούλιος 1997, σελ. 40). Ας μην

προσπαθούνεπομένως οι λογίς αθεϊστές του Μαρξισμού να τον «καπελώσουν» ως άθεο, αφού αυτοί οι ίδιοι είναι εκείνοι, που τον απέρριψαν ως «σκοταδιστή και εχθρό της μαθήσεως».

Εκ του Γραφείου επί των Αιρέσεων και των Παραθρησκειών

ΠΗΓΗ: www.impantokratoros.gr